

editorial Mobilització per derogar la LOMCE, participació per enfortir el sindicat

dossier #participació / En CCOO tu decideixes

pràctica educativa La Vicent Ventura, un bé públic a preservar

MOBILITZACIÓ PER DEROGAR LA LOMCE, PARTICIPACIÓ PER ENFORTIR EL SINDICAT

federació d'ensenyament

PAÍS VALENCIÀ

COORDINA LA REDACCIÓ:
Pau Díaz

COORDINA LA PUBLICACIÓ:
Roberto Romero

CONSELL DE REDACCIÓ:
Miguel Ángel Vera, Xelo Valls, Ramón
Martínez, Pepa Ramis, Ferran García,
Mada Macià, Pau Díaz, Lourdes Peñalver,
Alejandro Lorente, Maribel Belda, Neus
Carrasco, Roberto Romero, Mila García,
Pura Díaz

COL·LABORA:
Dolors Monferrer - Maite Boscà

COL·LABORACIÓ GRÀFICA:
Ximo Antón
Joanot de «Camacuc»

Oficina de Promoció i d'Ús del Valencià de
CCOO PV:
Purín Morant - Lluïsi Armero

EDITA:
Federació d'Ensenyament
de CCOO PV
www.pv.ccoo.es/ensenyament

Imprès en paper reciclat

DIPÒSIT LEGAL: M. 4406-1992
ISSN: 1131-9615

El Consell de Redacció de la T.E.
del País Valencià, juntament amb l'Oficina
de Promoció i d'Ús del Valencià
de CCOO-PV, són responsables de les
traduccions dels articles.

La Federació d'Ensenyament de CCOO del País
Valencià no s'identifica neccessàriament amb
les opinions exposades en els articles signats.

editorial

Mobilització per derogar la LOMCE,
participació per enfortir el sindicat
Xelo Valls

3

dossier > #participació / En CCOO tu decideixes

Amb CCOO tu decideixes
Carles Fons

4

Un sindicat més jove i escrit en femení
Carlos Alcaraz

6

Anàlisi dels Pressupostos 2017
Roberto Romero

7

No a la reordenació de la borsa de mestres
Paco Rodríguez

10

Les proves externes i els rànquings
es mantenen a la LOMCE i són perjudicials
per a la nostra salut educativa
Ferran Garcia

11

pràctica educativa

La Vicent Ventura, un bé públic a preservar
Joan Sifre

14

Xelo Valls
Secretària General
FE CCOO PV

Mobilització per derogar la LOMCE, participació per enfortir el sindicat

Vull felicitar a la nostra afiliació i als treballadors i treballadores de l'ensenyament valencià pels avanços en la lluita contra la LOMCE: **La presió de la comunidad educativa ha obligat al Gobierno a retirar les reválides**. Vull agrair especialment a la comunitat educativa la confiança que ha mostrat cap al professorat, fent que l'avaluació externa no tinga efectes en la titulació. Potser l'assoliment més important és la desaparició de la doble titulació en acabar l'ESO, que suposava una irreversibilitat primerenca de les opcions educatives.

Malauradament el Ministeri d'Educació segueix controlant la selecció dels estàndards d'aprenentatge d'un currículum obsolet, el tipus de preguntes, la durada de les proves a través del desenvolupament reglamentari.

La lluita contra aquesta llei retrògrada avança, i és precisament per això que nosaltres no anem a cedir. **Quan l'educació avança amb la seua mobilització, la LOMCE trontolla: ara és el moment, si estirem tots i totes ella caurà!** És per això que la FE CCOO PV hem convocat i hem espentat més que ningú, les darreres mobilitzacions contra la LOMCE on, cal dir, la rebel·lió estudiantil ha estat central.

L'altra cara de les nostres lluites dels darrers anys és la que no avança: la lluita per revertir les retallades. Volem que baixen les ràtios, volem 18h lectives a l'ensenyament secundari en pública, volem totes les tutories en primària, i volem ofertes docupació per als propers anys per poder recuperar plantilla estable per a un sistema educatiu que volem qualitat.

Les passes que se donen són encara molt febles i parcials en la lluita contra les retallades. En tot cas, sempre fruit de la reivindicació i la lluita sindical i social. El cas més clar és el pre-acord per aconseguir els sexennis per al professorat interí. Però vull sobretot subratllar **les sentències del Tribunal Europeu que reconeixen el dret del professorat interí a la indemnització per cessament**. El dret s'estén a tots els cessaments que s'hagen produït en els 4 anys anteriors a la reclamació, per la qual cosa una persona amb vacant els últims 4 anys estaria reclamant una quantitat que pot superar els 5.000 € bruts.

A nivell intern del sindicat, aquests darrers mesos hem viscut el nostre procés participatiu de cara al proper Xé Congrés. Aquest ha sigut un procés sense precedents i molt en la línia de la reflexió general que està fent el nostre sindicat a tots els nivells, que hem difós baix el lema #RepensarCCOO. Cap altre sindicat de l'ensenyament valencià té tan avançats els processos de consulta a la seua afiliació i als treballadors i treballadores en general. Ni cap altre sindicat de l'ensenyament valencià té públiques les seues dades econòmiques i d'afiliació. Estic orgullosa d'aquest pas i pense que encara podem avançar més en aquesta línia.

Salutacions i endavant!

 Ccoo PV
Xelo Valls

 @XeloValls

 xelo.valls@
pv.ccoo.es

Carles Fons

Afiliat a la
FE CCOO PV

Amb CCOO tu decideixes

Des de la Federació d'Ensenyament de CCOO del PV s'ha promogut un procés de participació entre la seua afiliació pioner a la nostra organització i territori.

A hores d'ara hi ha un procés de debat obert a totes les instàncies del nostre sindicat anomenat **#RepensarCCOO**. Es tracta, entre d'altres, de fer una reflexió col·lectiva per a adaptar la forma en què ens organitzem a les possibilitats que ens ofereixen les noves tecnologies i **avançar cap a una cultura política articulada al voltant de la participació** de l'afiliació.

Per primera vegada a les CCOO del PV i amb vista a un procés congressual, s'ha fet una experiència de participació, en la qual tota l'afiliació d'Ensenyament ha tingut l'oportunitat d'aportar, debatre i donar el seu suport al projecte polític i sindical per als propers quatre anys. I la forma de fer-ho ha sigut totalment oberta, és a dir, ha sigut obert a la participació tant de persones afiliades i no afiliades.

El procés ha constat de tres fases, mitjançant les quals s'ha pretès el màxim

de participació possible. **Una primera fase**, on se li proposava a totes les persones afiliades que presentaren un projecte d'acció. **Una segona fase** de debat obert en la web, on s'han debatut les propostes que han arribat, fent extensiu aquest debat no sols a les persones afiliades, sinó a persones que, tenint voluntat d'aportar al projecte de la Fed. d'Ensenyament de CCOO, no ho estaven. **I per últim una fase de votació** en línia i presencial per tal de mostrar quin és el suport que tenen els projectes i les visions proposades.

Un procés, que sense ser vinculant, atès que no pretén ni cobrir ni substituir el procés congressual, **obre un camí per a aprofundir la democràcia interna** i possibilitar una participació major de les persones afiliades al desenvolupament polític i sindical de la Federació.

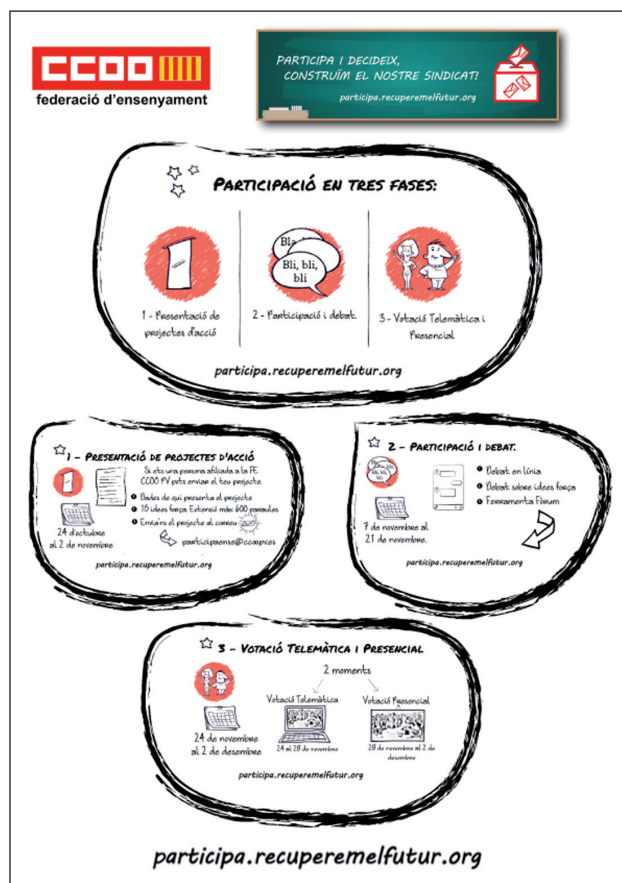
Carles Fons
Poquet

@xarlifons

lentoperoviene.org

anys 70 en lluita per la democràcia, ni la dels anys 90 en la bombolla econòmica). Pensem que el sector educatiu està en una bona posició per a avançar en aquest nou paradigma de la participació sindical, perquè és dels sectors laborals amb més facilitat a les noves tecnologies i amb un major contacte amb la gent jove.

En aquests moments, les CCOO en l'ensenyament valencià som a l'avantguarda de la transparència i la participació: **cap altre sindicat en el nostre àmbit té publicades les seues dades econòmiques i d'afiliació**. Tot i així, encara som lluny de les demandes ciutadanes i de la pràctica de molts moviments socials.

Juntament amb el nostre compromís en la recerca de solucions concretes als problemes concrets dels treballadors i treballadores de l'ensenyament, també és el moment perquè les organitzacions sindicals incorporem entre les nostres prioritats canviar l'educació i revertir retallades des de la participació de les persones directament implicades. Construir, des de l'afiliació massiva i amb nous instruments de representació, nous compromisos de diàleg i participació. En conclusió, **iniciar una nova etapa més oberta i més pròpia del segle XXI**.

Es tracta d'avançar, fent passos fermes, per introduir elements d'una cultura política basada en la participació, ja que les noves tecnologies ens permeten aprofundir en matèria democràtica i mantenir els mateixos nivells d'operativitat i efectivitat política i sindical.

El model polític de representació posseeix una gran força sobre el participatiu: dona més llibertat als representants, posseeix un halo públic, comporta una idea de pluralitat i democràcia... Però és el paradigma de la participació el definitori per al sindicat: Poden haver-hi sindicats sense participació electoral i sense representativitat, però no que renunciïn a l'afiliació, a la mobilització i a la participació en general.

La participació no ha sigut mai un element allunyat de la nostra història i la nostra definició. **Ara toca per tant, actualitzar aquesta aposta radical per la participació** des de la realitat actual de la classe treballadora (que no és la dels

Carlos Alcaraz

Joves de CCOO PV

Un sindicat més jove i escrit en femení

En els últims anys, la joventut valenciana ha sigut un dels sectors socials més afectats per la crisi estafa a la qual ens ha portat aquest sistema

La taxa d'atur entre la joventut valenciana està prop del 47%, aquesta elevadíssima taxa d'atur, afecta la joventut en tots els seus aspectes, ja que en no poder treballar no es poden emancipar ni realitzar una vida independent. Segons les dades de l'Observatori d'Emancipació del Consell de la Joventut d'Espanya, els joves i les joves del País Valencià són dels que menys s'emancipen de tot l'Estat, se situa així el nostre territori en els seus mínims històrics pel que fa a taxa d'emancipació.

La situació que ha d'afrontar la joventut treballadora és terrible, les dades a dalt exposades ens demostren que la nostra joventut actual està en un atzucac. O bé s'han d'acceptar contractes precaris que ens porten a realitzar jornades laborals exhaustives per un sou irrisori, o bé hem d'anar-nos del país a la recerca d'algun treball, ja que les possibilitats de trobar-lo ací són escasses.

És en aquest ambient sociolaboral dur, en el qual **hem d'aconseguir que CCOO siga l'organització de referència d'aquesta joventut** que no té ni treball ni pràcticament drets. Hem d'aconseguir que la joventut treballadora ens veja com una eina necessària i actual en la lluita i defensa dels seus interessos, com a classe treballadora i com a joves.

Això sembla clar, però aleshores, perquè tenim una taxa d'afiliació baixa entre la joventut?

És cert que les esmentades condicions de treball són un obstacle dur a solucionar, però el repte, el nostre repte, ha de ser organitzar aquesta joventut en lluita pels seus drets. **Hem de generar espais**

on la joventut pugui organitzar-se dins del sindicat, realitzar les seues campanyes i les seues accions, disposant sempre del suport de tota l'organització i de les afiliades de Comissions Obreres, i participant en totes les accions que el nostre sindicat organitze.

Quan parlem de sectors perjudicats, **no podem, ni hem de, deixar d'esmentar les dones**. Aquest col·lectiu està sent constantment atacat per la societat patriarcal en la qual vivim. De començament d'any 2016 ençà, han sigut assassinades per les seues parelles, 45 dones. Cosa intolerable en una societat que diu defensar els drets de tots i que hauria de tenir com a qüestió prioritària la lluita aferrissada contra el masclisme.

Segons fonts de l'Institut Nacional d'Estadística, la bretxa salarial fa que les dones cobren de mitjana un 24% menys que els homes, per fer el mateix treball, per no parlar de les humiliacions, micro-masclismes que pateixen diàriament les dones treballadores.

Si parlàvem de la necessitat d'un sindicat més jove, no podem deixar de reivindicar un sindicat cada vegada més feminista i feminitzat. Solament amb espais de dones en el sindicat i amb dones en òrgans, es podrà aconseguir aquesta meta, una meta que no és gens fàcil.

Solament amb un sindicat més jove i escrit en femení, les CCOO podran ser l'organització de referència i en la qual s'organitze la majoria de la classe treballadora.

Carlos Alcaraz

@Carlos_Alcaraz_

calcaraz@pv.ccoo.es

Roberto Romero

Ensenyament
Públic
FE CCOO PV

Anàlisi dels Pressupostos 2017

No solament la paralització de les retallades sinó la seua reversió són un pas necessari i urgent per a eixir de la crisi sense abandonar les persones que més la pateixen

El Govern ha presentat uns Pressupostos que **consoliden el canvi de tendència iniciat en l'any 2016: la potenciació dels serveis públics** mitjançant polítiques de personal i de despesa social. No obstant això, la millora no passa per l'augment salarial dels treballadors i treballadores, tant de l'ensenyament públic com de l'ensenyament concertat, que veuran el seu sou congelat en l'any 2017 llevat que hi haja canvis en els Pressupostos estatals. Aquesta congelació s'afegirà a la pèrdua de poder adquisitiu acumulada des de les primeres retallades de 2010, que supera ja àmpliament el 10%. Alguna cosa similar ocorre amb **la taxa de reposició, que es considera amb les mateixes limitacions** que en l'any 2016 (el 100%; solament podrien convocar-se les jubilacions produïdes), llevat que hi haja canvis en la normativa estatal.

La programació i objectius de l'Informe econòmic insisteixen que s'han de "*paralitzar les retallades en serveis públics*". La FE CCOO PV afegirà que **no solament la paralització de les retallades sinó la seua reversió són un pas necessari i urgent** per a eixir de la crisi sense abandonar les persones que més la pateixen.

Es plantegen com a objectius específics l'"*extensió progressiva de l'ensenyament públic de 0 a 3 anys*", "*implantació de la FP bàsica i dual*", "*reducció de la ràtio*" i "*pal·liar els efectes negatius que tindrà l'aplicació de la LOMQE, fins que s'aconsegueixca la seua derogació*". La FE CCOO PV recalca la importància d'aqueixos objectius, encara que ja ha plantejat les seues matisacions en les meses oportunes. L'extensió de la xarxa 0-3 anys haurà de tenir en compte el teixit social i l'oferta actual per a generar una autèntica xarxa pública que cobrisca les necessitats de la població. L'extensió de la FP haurà de fer-se mitjançant un model que tinga en compte el teixit productiu i industrial, les previsions demogràfiques i el futur dels diferents sectors econòmics en les diferents poblacions i comarques. **Coincidim en la necessitat de la paralització**, en tant que siga possible, del desenvolupament i la implantació **de la LOMQE**, unit als canvis pal·liatius necessaris fins a la seua derogació.

Quant a la despesa social, es manté la inversió en les partides dedicades a la compensació de desigualtats socials: més de 77 milions d'euros entre menjador de tots els centres sostinguts amb fons públics, transport i llibres, que representen un xicotet augment respecte de les partides de 2016, però encara s'està lluny dels 85 milions dedicats en l'any 2011.

 Feccoopv
Roberto Romero

 @FECCOOPV
Roberto

 roberto.romero
@pv.ccoo.es

 elblogderoberto
romero.blogspot.
com

Aquests pressupostos consoliden el canvi de tendència que es va veure en els de 2016, apostant per revertir retallades en dos aspectes fonamentals: política de personal i despeses socials, sense descuidar la promoció del valencià. No obstant això no tenen en compte la necessària recuperació salarial.

La despesa per càpita en educació va disminuir des del màxim de 953 € aconseguit en l'any 2011 als 791 € de 2013, l'any de retallades més intenses. Podem estimar que la despesa per càpita en l'any 2017 s'acostarà als 930 €, per la qual cosa aquests pressupostos encara no recuperen els nivells previs a la crisi.

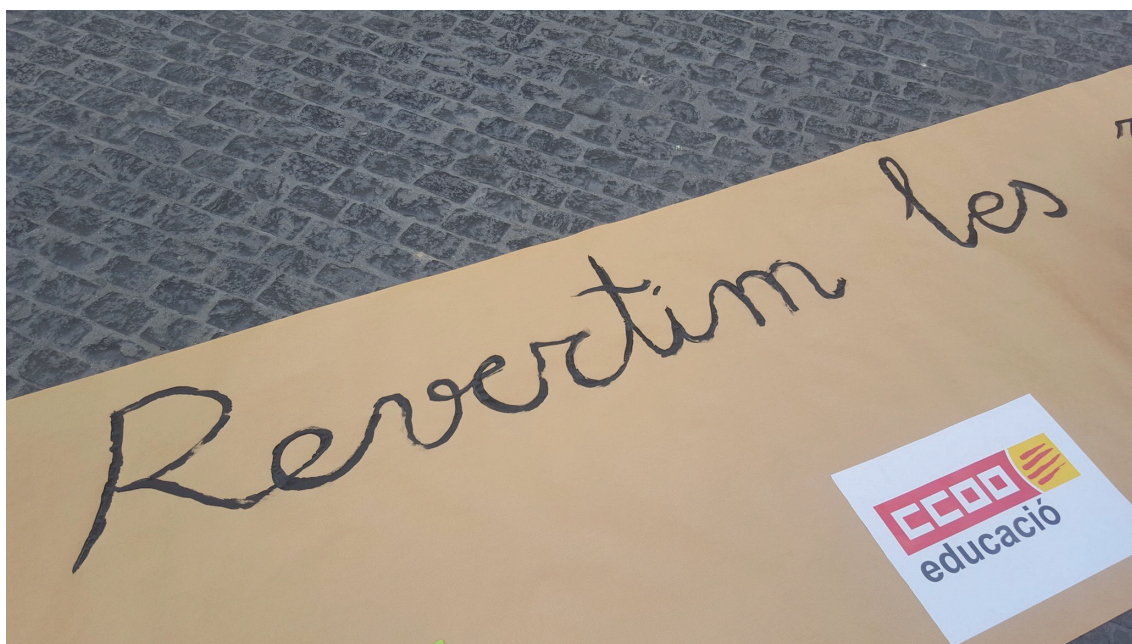
El preàmbul assenyala com una de les principals novetats allò aconseguit per CCOO, entre uns altres, en Mesa General de Negociació I sobre carrera professional del personal funcionari de carrera i laboral fix d'administració i serveis de

les universitats públiques. Així mateix la disposició addicional vintena cinquena estableix el règim de la carrera professional horitzontal del personal laboral fix de l'Administració de la Generalitat.

La gran novetat, llargament reclamada per la FE CCOO PV, apareix en la disposició addicional vintena segona, que **deixa oberta la possibilitat per al cobrament de sexennis pel personal interí**. La FE CCOO PV va instar una campanya de recursos i procediments judicials, guanyant totes les sentències dictades, a més que els recents pronunciaments del Tribunal de Justícia de la Unió Europea reafirmen la igualtat de drets laborals i salarials entre funcionari de carrera i interí. En aquest camí **han sigut importants les iniciatives preses per la FE CCOO PV per a promoure esmenes a les lleis** de pressupostos, proposicions no de llei i preguntes parlamentàries.

El pressupost consolidat per seccions ens dona la visió panoràmica. El destinat a Conselleria d'Educació sobrepassa els 4.500 milions d'euros i creix un 5,7%, un punt més que en l'any 2016. Segueix sent la segona conselleria quant a pressupost absolut, per darrere de Sanitat (més de 6.200 milions d'euros i un creixement del 3%). És de destacar que la tercera "conselleria" en importància, el servei del deute, baixa en 200 milions d'euros, quedant en una quantitat encara insuportable: quasi 3.800 milions d'euros.

Un objectiu fonamental ha de ser la reducció de les ràtios en tots els nivells, la qual cosa implica un augment del professorat que hauria d'anar unit a una necessària i urgent estabilització de les plantilles en l'ensenyament públic. D'una altra manera solament s'estaria generant més professorat en precari o provisional, la qual cosa no contribueix

a la consolidació d'equips i projectes educatius i va en detriment de la qualitat de l'ensenyament. En aquest aspecte **no s'ha fet prou amb els canvis normatius quant a ràtios.**

La també necessària reducció d'hora-ri lectiu del professorat haurà de seguir esperant a canvis en legislació estatal bàsica, **així com la recuperació del salari complet en els casos de baixes per IT.**

Quant a la **promoció del valencià** segueix creixent la dotació pressupostària del programa, amb el qual s'amplia la tendència iniciada el curs passat i que va fer un gir a un programa que estava sent residual fins aleshores. Vists els Pressupostos es pot dir que la política de foment del valencià és prioritària.

Ens plantegem per tant un escenari en què Conselleria ja ha anunciat la negociació de normes fonamentals com els ROF i les plantilles de pública en un context de ralentització del creixement i manteniment en part de retallades que van començar afectant amb la seua major duresa les organitzacions sindicals. La defensa de les treballadores i dels tre-

balladors passa per la dedicació de persones a temps complet, i aquestes van ser les que primer van veure com es disminuïa el seu nombre en més d'un 70% en l'ensenyament públic no universitari, abans de la resta de retallades. És urgent la negociació d'un acord de drets sindicals que assegure la defensa efectiva dels drets de treballadores i treballadors de l'ensenyament públic no universitari del País Valencià.

Les pagues extra de juny i desembre segueixen mantenint les retallades de 2010. En aquell moment es van retallar fins a més de 600 € cadascuna d'aquestes i aqueixa retallada es manté en l'any 2016. És urgent doncs treballar cap a un acord salarial que permeta recuperar el nivell adquisitiu perdut pel personal d'educació des de 2010. La FE CCOO PV considera que els drets salarials també són drets laborals i no han d'oblidar-se si es pretén, com diu el preàmbul d'aquesta Llei, "paralitzar les retallades".

Actualment el professorat de concertat segueix patint un descompte mensual de 108 i 163 €, i el personal d'administració i serveis té el complement autonòmic congelat des de 2005.

Quant a les quantitats globals, enguany l'increment de les quantitats destinades a concerts es redueix en un 1,12% en el seu conjunt, (7,7 milions d'euros), amb una distribució irregular: El capítol major (primària, educació infantil i educació especial) es redueix en un 1,72%, 5,9 milions d'euros. Malgrat les declaracions públiques de la Conselleria, en conjunt els concerts d'etapes no obligatòries s'incrementen en un 2,86% (2,47 milions), però no podem saber com es distribuirà aquest increment entre els batxillerats i els cicles formatius.

Com a conclusió **podem dir que aquests pressupostos consoliden el canvi de tendència** que es va veure en els de 2016, apostant per revertir retallades en dos aspectes fonamentals: política de personal i despeses socials. Això tant com es puga, segons el preàmbul, atribuint les deficiències a l'infrafinançament que es considera que té el País Valencià.

Paco Rodríguez
Permanent sindical
d'ensenyament
públic
FE CCOO PV

No a la reordenació de la borsa de mestres

Des de 2012 (amb unanimitat sindical) cada treballador i treballadora de l'ensenyament del cos de mestres té un nombre diferent en cada especialitat a la qual pertany

Amb la reordenació de la borsa única cada persona tindrà una única posició per a totes les seues especialitats. En el moment de la negociació amb la Conselleria d'Educació, la FE CCOO PV va plantejar que no es posicionaria sense conèixer les dades i sense consultar amb la seua afiliació (com diu la nostra política de transparència i participació). Resulta que segons les dades de la mateixa Conselleria d'Educació: **739 persones quedarien igual, 4.400 persones millorarien la seua situació i pujarien en la borsa i 11.619 persones empitjorarien la seua situació i descendirien en la borsa.** La consulta feta a la nostra afiliació interina, es va realitzar abans de tindre les dades i encara així el resultat va ser del 76% de rebuig a la borsa única. El posicionament del nostre sindicat a la mesa de negociació va ser clara "No a la reordenació de la borsa única".

Més enllà de les xifres, aquest canvi representa un **perill en generar indefensió entre les persones afectades**, que no podran ni tan sols comprovar si hi ha hagut alguna errada en l'assignació del nou lloc en la llista. A més a més, l'accés a un lloc de treball, per a les persones que es presenten a una borsa extraordinària o a una oposició, ja no dependrà de la baremació de la borsa o de la nota de l'oposició, sinó del fet d'haver estat abans en una altra especialitat.

Els principis d'igualtat, de mèrit i de capacitat han de respectar-se en qualsevol procediment d'accés a borses. Aquesta decisió obri la porta a procediments d'impugnació de procediments i reclamacions judicials que hauríem d'evitar. Les dades reforcen la nostra decisió de defensar que no es canvie l'ordenació de la borsa única al cos de mestres, no entenem quina raó pot haver-hi per fer-ho, més enllà de beneficiar un grup de persones i perjudicar el triple. La FE CCOO PV és un sindicat de classe i pot defensar els drets de totes i tots encara que no siguin afiliació o votants, no està obligada a defensar les posicions corporatives de grups de pressió.

Ferran Garcia

Secretari de Política
Educativa i Política
Lingüística de la
FE CCOO PV

Les proves externes i els rànkings es mantenen a la LOMCE i són perjudicials per a la nostra salut educativa

*Aquesta remor que se sent no és de pluja
(.....)*

I, tanmateix, la remor persisteix

Miquel Martí i Pol

La comunitat educativa continua mobilitzada. Hem tingut manifestacions al País Valencià el 26 d'octubre, que han ressonat amb altres mobilitzacions com la vaga d'estudiants i les convocades a la resta de l'estat.

Després de l'èxit d'aquesta protesta ja ens van anunciar que les revàlides no tindrien valor acadèmic, no solament per a aquest curs sinó fins el moment que tinguérem un pacte nacional (sic) per l'educació.

Però el problema persisteix i és una amenaça seriosa per a l'accés al dret a l'educació donat el seu perfil acadèmic, la seua relació amb rànkings de centres i la seua capacitat de barrar a l'alumnat que assolisca titulació mitjana i accedisca a la superior.

Més en concret, l'esberrany de les proves filtrat a la premsa recull els estàndards d'aprenentatge que en un 80% (ESO) o en un 70% (Batxillerat) van a eixir en les proves i són espantosos des d'un punt de vista científic i pedagògic.

- Ccoopv Ferran Garcia
- @Ferranpi100
- ferran.garcia@pv.ccoo.es
- someducacio
somciudadania.
blogspot.com

#NoAvaluacióLOMCE

No és educació, és discriminació

*Resistència
A LA LOMCE*

CCOO
federació d'ensenyament

Però també des d'un punt de vista polític i ideològic. La distinció del que és “essencial” diu molt de què es pensa sobre la classe treballadora, sobre les dones, sobre el propi treball, etc.

Cal afegir, a la disbaixa del seu disseny, les peripècies que ha seguit el procés de desenvolupament normatiu d'aquest nyap suposadament educatiu:

El Congrés va aprovar el 15 de novembre la presa en consideració d'una Proposició sobre la suspensió del calendari de la implantació de la LOMCE.

El MECD el 18 de novembre informava que havia aprovat un Acord per requerir al Congrés dels Diputats que revocque l'admissió a tràmit de la Proposició de Llei sobre la suspensió del calendari d'implantació de la LOMCE.

El dia 24 de novembre el MECD anuncia les modificacions que s'han produït en el

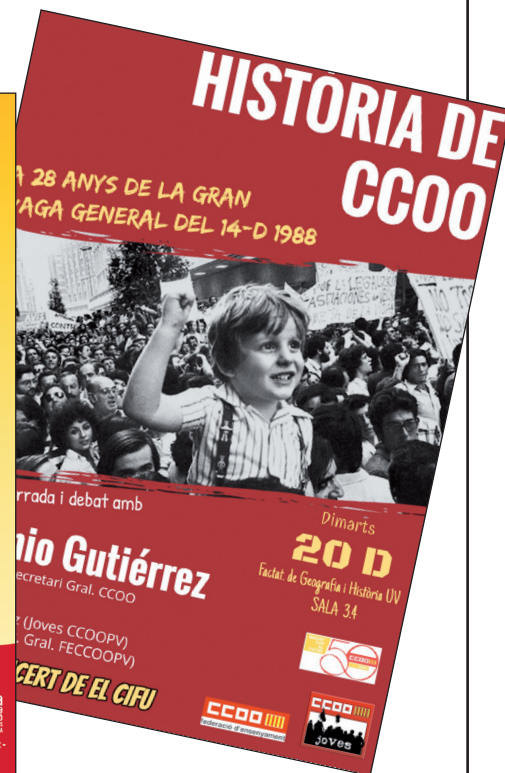
disseny de la prova d'accés i admissió a la universitat. Amb aquests canvis **el ministeri ha fixat una estructura similar a les antigues PAU**. En la nova configuració els estudiants només s'haurien d'examinar de les assignatures troncales, s'asseguraria la participació de les universitats —en coordinació amb les Comunitats Autònomes— en la seua realització i el manteniment del districte únic en l'admissió.

El dia 25 de novembre PSOE-PP-C's anuncien un acord per a preparar el Pacte Educatiu. Quasi al mateix temps, les organitzacions vinculades al Fòrum de Sevilla traiem un comunicat dient que el govern està desautoritzat per a liderar un pacte educatiu.

<https://porotrapoliticaeducativa.org/2016/11/25/un-gobierno-soberbiomas-que-soberano/>

Finalment, el 28 de novembre el Govern central va retirar l'ordre de revàlides i mantindrà el districte únic per a l'accés a la universitat. El Ministeri d'Educació, però, segueix controlant la selecció dels estàndards d'aprenentatge d'un currículum obsolet i esbiaixat, el tipus de preguntes, la durada de les proves i els qüestionaris de context a través del desenvolupament reglamentari i val a dir, a més, que **l'aspecte més rellevant relacionat amb les revàlides que no s'ha resolt és la publicitat dels resultats dels centres**.

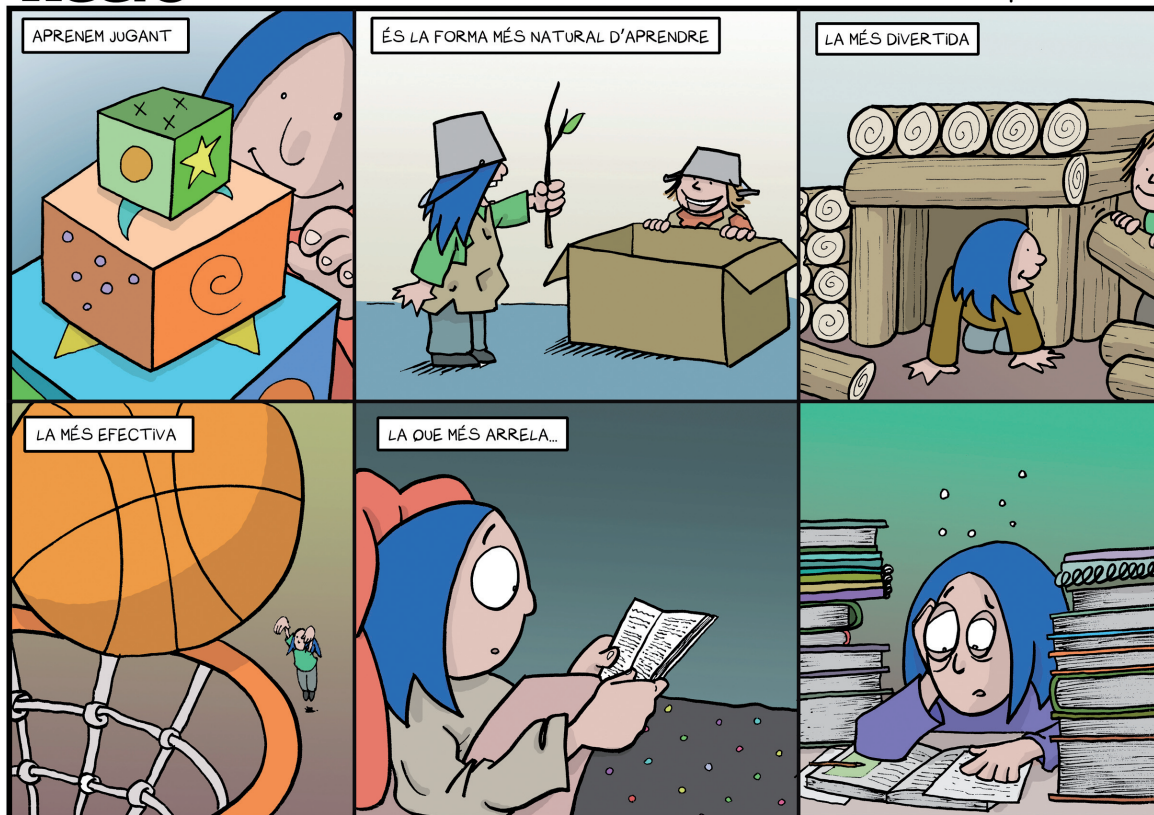
Estem, per tant, davant un període d'incertitud i volem tenir veu en l'evolució que tinguem els esdeveniments i, principalment, aturar les proves segregadores i els rànquings educatius i tombar la LOMCE. **La mobilització ha de continuar, la nostra veu s'ha d'escoltar.** Els drets educatius també són i seran una conquesta de la lluita de la classe treballadora.

EN LA TEUA LLUITA DIÀRIA

ACCIO' ...FINS QUE ARRIBEN ELS EXÀMENS

per: Joanot

Joan Sifre

Ex-Secretari
General CCOO PV

Amb motiu del 20é aniversari de la nostra escola d'adults Vicent Ventura, vaig escriure que **el reconeixement efectiu del dret a l'educació és una obligació dels poders públics**, que tenen l'obligació de garantir-la i ordenar-la, però que d'acord amb la nostra idea de democràcia correspon a tota la ciutadania contribuir, en la mesura de les seues possibilitats, a l'assoliment d'aquest objectiu declarat i, en conseqüència, el sindicat CCOO, com a organització que representa drets i interessos col·lectius, de les treballadores i dels treballadors, en primer lloc, però també de la ciutadania, havia de contribuir-hi. No sabia aleshores quan de premonitòria i oportuna resultaria aquesta argumentació.

L'inici del curs 2016-2017 a l'Escola Vicent Ventura ha resultat ser els més complicat i difícil d'entre tots els viscuts. No per les dificultats pròpies de l'organització acadèmica: les consultes d'un l'alumnat tan divers, les cues de les matrícules, la planificació d'horaris i recursos... sinó per un problema que ve de llarg, que hem anat arrossegant quasi des de l'inici i que podem anomenar com "l'estatut jurídic" de l'Escola, la dificultat d'assignar personal de la Conselleria a un centre que no era "propi", per dir-ho així.

@joansifre

jsifre@pv.ccoo.es

La Vicent Ventura, un bé públic a preservar

Bé, totes i tots sabem com és de difícil classificar la realitat i com d'ardu trobar esquemes teòrics que facen justícia a aquesta. Doncs sí, d'això es tracta: de "fer justícia".

És molt majoritària l'opinió que diu que l'Escola Vicent Ventura és un dels millors exponents del que ha de ser una escola d'adults. Per descomptat, sense desmerèixer cap altra... Però és una bona experiència educativa d'adults per la qualitat dels seus programes, la dedicació del claustre, el bon funcionament dels seus òrgans, la innovació metodològica en modalitats i continguts, la formació cultural arrelada, la diversitat i implicació de l'alumnat, juntament amb la facilitat que troba per a incorporar-se a altres propostes formatives (FP per a l'ocupació) atesa la proximitat de FO-REM... però, es conclou, malgrat tot cal ordenar i sotmetre aquesta riquesa a l'ordenament vigent, particularment quant a la cessió de professorat per part de la Conselleria.

Aquest problema no s'ha sabut resoldre per cap administració educativa des de que començà a caminar l'Escola Vicent Ventura i no per falta de voluntat del sindicat CCOO PV. És una exigència legítima, però que no anul·la el que queda dit i que sosté la demanda que la riquesa del projecte no es perda per una aplicació cega de l'ordenament vigent.

Argumentacions que s'han aplicat i defensat en altres àmbits com la recurrent distinció entre serveis públics i les formes molt diferents de proveir-los o el de la importància que en les societats més avançades adquireix el "sector social", que no és públic estrictament ni privat... semblen no ser d'aplicació a aquest cas.

Per a mi, si cap sentit té la capacitat de manar dels poders públics en la conformació d'una administració eficaç és justament ordenar i dirigir una realitat, quant

més rica millor, preexistent. Sembla una obvietat dir-ho. **Aquesta realitat canviant, dinàmica... ha de ser ordenada en defensa dels interessos públics.** I quina hauria de ser la lògica que regira aquesta ordenació i afavorís la solució de l'actual dificultat i conflicte?

Sempre al meu parer, caldria partir, en primer lloc, del bé social a garantir: **el servei de qualitat que ara presta la Vicent Ventura, la vàlua i les condicions del professorat.** Segon, no posar en dubte el caràcter públic d'aquest servei que es desenvolupa d'acord amb la Llei del 95 i sota el control i l'avaluació de la Conselleria, independentment de les característiques que històricament han definit la seua provisió en el cas de la Vicent Ventura. Tercer, valorar la vinculació estreta i natural amb la CS de CCOO PV, que ha assumit el compromís de contribuir a la millora educativa i que com a organització representativa se sent responsable amb el conjunt de la societat i les treballadores i treballadors. Una orga-

nització que al llarg del últims 20 anys ha aportat la xarxa Forem PV i les dotacions generals de manteniment de l'escola. Finalment, no és un tema menor a l'hora d'aquesta ordenació exigible, prendre en consideració el pacte implícit de la Generalitat amb CCOO PV en ordre a garantir la viabilitat futura d'aquest projecte educatiu i el compromís de mantenir-lo en el temps (professorat, infraestructures, dotacions...).

Les dificultats poden resoldre's reconeixent la titularitat pública de l'Escola Vicent Ventura. Perquè el projecte desenvolupat ha estat en tot ajustat a les exigències i supervisió de la Conselleria, valorat per aquesta positivament i, fins i tot, dut per personal seu. Si això significa per a la Conselleria tindre un centre públic més i per al sindicat cedir i no disposar d'espais seus, restaria concretar a més com aplicar uns recursos materials i humans que l'Escola necessita... però en tot cas crec que hauria de ser possible un acord que assegurés la continuïtat de

la Vicent Ventura, tot i que fos revisable i no definitiu.

Ja fa temps que hi ha un seriós debat econòmic i polític al voltant dels "béns comuns" i com cal tractar aquestes qüestions avui. Crec que cal garantir-los en allò que tenen de drets bàsics i béns públics, i per això aspirar a solucions estables i que donen estabilitat... però també crec que la Vicent Ventura, com a escola arrelada al seu espai, inserida en les relacions que al llarg de 20 anys ha anat teixint, no hauria de limitar-se a aconseguir aquesta estabilitat a través d'estructures o instruments institucionals... **hauria de protagonitzar la seua continuïtat a través de la participació de tota la comunitat educativa,** del seu compromís i implicació. Val a dir, des de l'acció i no mitjançant la mera delegació en aqueixes esmentades estructures. Nasqué com a projecte social i així ha de continuar.

“si estirem
totes i tots,
ella caurà”

Resistència
A LA LOMCE

 **EDUCACIÓ
ÉS FUTUR**

FE CCOO PV

www.pv.ccoo.es/ensenyament

organitza la
#ResistènciaLOMCE
#NOa la Revàlida